

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1761/2024
28.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Гордане Којић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ирене Ђорђевић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К. 114/23 од 01.03.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1.бр. 399/2024 од 01.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ирене Ђорђевић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К. 114/23 од 01.03.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1.бр. 399/2024 од 01.10.2024. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К. 114/23 од 01.03.2024. године делимично је стављена ван снаге правноснажна пресуда Вишег суда у Нишу К. 94/18 од 12.12.2018. године у односу на окривљеног АА и то само у делу одлуке о казни и трошковима кривичног поступка, тако што је Виши суд у Нишу окривљеног АА, због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које је наведеном правноснажном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 4 године у коју му је урачунато време проведено на издржавању казне затвора по правноснажној пресуди Вишег суда у Нишу К. 94/18 од 12.12.2018. године од 07.07.2022. године до 26.10.2022. године, време проведено у притвору од 26.10.2022. године до 01.08.2023. године, време проведено на издржавању казне затвора по неправноснажној пресуди Вишег суда у Нишу К 97/22 од 07.06.2023. године од 01.08.2023. године до 15.11.2023. године, као и време проведено у притвору од 15.11.2023. године па надаље. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1.бр. 399/2024 од 01.10.2024. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Ирене Ђорђевић и пресуда Вишег суда у Нишу К. 114/23 од 01.03.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Ирена Ђорђевић у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да се пресуда заснива на доказу на коме се не може заснивати. Као незаконит доказ бранилац означава одбрану окривљеног ББ дату у Полицијској управи за Град Београд, до које се дошло на незаконити начин, односно употребом физичке и психичке тортуре над окривљеним ББ од стране полицијских службеника.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је окривљени ББ одбрану изнео у ПУ за Град Београд дана 07.08.2009. године у службеним просторијама МУП РС, ПУ за Град Београд пред овлашћеним службеним лицима у присуству браниоца по службеној дужности адвоката Рајне Ђурић, са којом је, а након што је упозорен о својим правима из члана 5, 13. и 89. ЗКП и пошто му је предочено која му се кривична дела кривичним пријавама стављају на терет, обавио поверљив разговор, навео да жели да изнесе своју одбрану. Из записника произлази да је у неометаном казивању изнео своју одбрану, а затим и одговарао на постављена питања, а да су потом окривљени ББ и његов бранилац адвокат Рајна Ђурић предметни записник потписали без икаквих примедби. Даље, из списка предмета произлази да је Врховни касациони суд у предмету Кзз 1040/2019 одлучивао о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ – адвоката Милоша Манџукића и између осталог, ценио наводе одбране овог окривљеног - да је изјаву дао због употребе физичке и психичке тортуре над њим од стране полицијских службеника и нашао да је одбрана окривљеног ББ изнета пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ПУ Београд о којој је сачињен записник КУ 12006/09 од 07.08.2009. године доказ прибављен у законито спроведеном поступку, те да се захтевом браниоца окривљеног ББ– адвоката Милоша Манџукића, у том делу,

неосновано указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Имајући у виду наведено, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости бранилац указује и на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП наводима да је у овом кривичном поступку поступао Виши суд у Нишу, који је стварно и месно ненадлежан за поступање у конкретној кривичној ствари. По ставу одбране, Виши суд у Нишу није стварно и месно надлежан за поступање у овој кривичној ствари, јер је окривљени АА држављанин Босне и Херцеговине где има и пријављено пребивалиште, као и да исти никада није имао пребивалиште у Републици Србији.

Поред изнетог, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, износећи сопствену оцену изведених доказа, сопствено виђење одлучних чињеница које из тих доказа произлазе супротно оцени и чињеничним утврђењима и закључцима суда изнетим у побијаним пресудама. Наиме, бранилац окривљеног детаљно анализира доказе изведене у току поступка, записник „... international bag“ од 06.06.2009. године, записник о увиђају, налаз и мишљење Клиничног центра универзитета у Сарајеву од 25.05.2010. године, записник о препознавању, одбрану првоокривљеног ББ, одбрану окривљеног АА... и на својим чињеничним закључцима заснива став да у односу на окривљеног АА није утврђено да је исти учинио кривично дело које му се оптужницом ставља на терет.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 440. и члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић